

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
14. august 2015

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-125/14	Iron & Smith Sagen vedrører: 1) Kan det eksisterende renommé i en medlemsstat være tilstrækkeligt til at godtgøre et EF-varemærkes renommé som omhandlet i artikel 4, stk. 3, i direktiv 2008/95/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (herefter »direktivet«), selv i det tilfælde, hvor ansøgningen om registrering af et nationalt varemærke, over for hvilket der er rejst indsigelse under påberåbelse af et sådant renommé, er indgivet i et andet land end den pågældende medlemsstat? 2) Kan de af Den Europæiske Unions Domstol fastsatte principper om reel brug af EF-varemærket finde anvendelse inden for rammerne af de territoriale kriterier, der anvendes i forbindelse med bedømmelsen af et EFvaremærkes renommé? 3) Såfremt indehaveren af det ældre EF-varemærke har godtgjort EFvaremærkets renommé i andre lande end den medlemsstat, hvortil ansøgningen om national registrering er indgivet – og disse lande udgør en væsentlig del af Den Europæiske Unions område – kan det da uanset ovenstående kræves, at der også for så vidt angår den pågældende medlemsstat fremlægges tilstrækkelige beviser? 4) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, kan der da – i betragtning af de særlige kendetegn ved det indre marked – opstå en situation, hvor det varemærke, som i vid udstrækning anvendes i en væsentlig del af Den Europæiske Union, er ukendt for den relevante nationale forbruger, og hvor den anden betingelse for at kunne	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	03.09.15

	<p>påberåbe sig registreringshindringer i direktivets artikel 4, stk. 3, således ikke er opfyldt, eftersom der ikke er risiko for, at varemærkets renommé eller særpræg påføres skade eller udnyttes utilbørligt? Såfremt dette er tilfældet, hvilke forhold skal indehaveren af EF-varemærket da godtgøre, for at den nævnte betingelse bliver opfyldt?</p>			
--	--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-127/14	<p>Surmačs</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal punkt 7 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger fortolkes således, at den heri opstillede liste over personer, som skal anses for tilknyttet det pågældende kreditinstitut, og som skal nægtes retten til den garanterede godtgørelse, er udtømmende? [org s. 10] 2) Kan en person, som i medfør af sin stillingsbeskrivelse har ret til at planlægge, koordinere og føre tilsyn med en del af kreditinstitutets virksomhed eller skal udøve en funktion, men ikke med kreditinstitutets virksomhed som helhed, og som ikke har mulighed for at give instrukser til eller vedtage bindende beslutninger for andre personer, anses for et medlem af ledelsen i et kreditinstitut eller en anden af de i punkt 7 i direktivets bilag I omtalte personer? Skal der tages hensyn til indholdet af nævnte del af kreditinstitutets virksomhed eller af den nævnte funktion? 3) Skal punkt 7 i direktivets bilag I fortolkes således, at en medlemsstat kan nægte at udbetale den garanterede godtgørelse til en person, der i medfør af de rettigheder og forpligtelser, som er anført i vedkommendes stillingsbeskrivelse, ikke kan anses for leder, men som faktisk har en betydelig indflydelse på kreditinstitutets lederes eller på kreditinstitutets personligt ansvarlige personers beslutninger? Er det i den sammenhæng relevant, at indflydelsen, der udelukkende er uformel, er afledt af personens autoritet, kompetencer og kendskab i forbindelse med kreditinstitutets virksomhed?</p>	Finanstilsynet	Dom	02.09.15
C-333/14	<p>The Scotch Whisky Association</p> <p>Sagen vedrører: 1. »Skal EU-retten under overholdelse af den fælles markedsordning for vin, navnlig forordning (EU) nr. 1308/2013, fortolkes således, at det er lovligt for en medlemsstat at vedtage en national foranstaltning, der foreskriver en minimums-detailsalgspris for vin, som står i forhold til mængden af alkohol i det solgte vare, og som dermed afviger fra grundlaget for den frie prisdannelse ved markeds kræfter, der ellers ligger til grund for markedet for vin?« 2. »Er det i forbindelse</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen Erhvervsstyrelsen	GA	03.09.15

	<p>med spørgsmålet om begrundelse i henhold til artikel 36 TEUF, hvor i) en medlemsstat har fundet det hensigtsmæssigt af hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed at forøge prisen for forbruget af en vare – i dette tilfælde alkoholiske drikkevarer – for forbrugere eller et udsnit af sådanne forbrugere, og ii) at varen er af en sådan art, at det står medlemsstaten frit for at pålægge punktafgifter eller andre skatter (herunder skatter og afgifter baseret på alkoholindhold eller volumen eller værdi eller en blanding af sådanne fiskale foranstaltninger), da tilladt i medfør af EU-retten og i givet fald under hvilke betingelser, for en medlemsstat ikke at vedtage sådanne fiskale metoder til at forhøje priserne for forbrugere, men i stedet indfører lovgivningsmæssige foranstaltninger, der fastsætter minimumsdetailpriser, der forvrider samhandelen og konkurrencen inden for Unionen?» 3. »Når en domstol i en medlemsstat skal afgøre, hvorvidt en lovgivningsmæssig foranstaltning, der udgør en kvantitativ restriktion, der er uforenelig med artikel 34 TEUF, alligevel kan begrundes i henhold til artikel 36 TEUF med henvisning til beskyttelsen af menneskers sundhed, skal den nationale domstol da begrænse sig til kun at undersøge oplysninger, beviser eller andet tilgængeligt materiale for og taget i betragtning af lovgiver på det tidspunkt, hvor lovgivningen blev vedtaget? Og såfremt dette ikke er tilfældet, hvilke andre begrænsninger kan da finde anvendelse på den nationale domstols beføjelse til at tage stilling til alt materiale eller tilgængelige beviser forelagt af parterne på tidspunktet for den nationale domstols afgørelse? 4. »Når en domstol i en medlemsstat i sin fortolkning og anvendelse af EU-retten skal tage stilling til de nationale myndigheders argument om, at en foranstaltning, der ellers udgør en kvantitativ restriktion inden for anvendelsesområdet for artikel 34 TEUF, er begrundet som en undtagelse i henhold til artikel 36 TEUF med henvisning til beskyttelsen af menneskers sundhed, i hvilken udstrækning er den nationale domstol da forpligtet eller berettiget til – på grundlag af det materiale, den forelægges – at danne sig et objektivt syn på foranstaltningens effektivitet i forhold til opnåelsen af det angivne mål, tilgængeligheden af i det mindste alternative foranstaltninger, der er mindre indgribende for konkurrencen inden for Unionen, og foranstaltningens generelle forholdsmæssighed?» 5. »Ved bedømmelsen (under en tvist vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en foranstaltning i henhold til artikel 36 TEUF er begrundet i beskyttelsen af menneskers sundhed) af en alternativ foranstaltning, der ikke er forstyrrende eller i det mindste er mindre forstyrrende for samhandelen og konkurrencen inden for Unionen, kan denne alternative foranstaltning da affærdiges med henvisning til, at virkningerne af denne foranstaltning ikke nødvendigvis er helt de samme som virkninger af den foranstaltning, der anfægtes i henhold til artikel</p>			
--	---	--	--	--

	34 TEUF, men kan indebære yderligere ekstra fordele og opfylder til et bredere generelt formål?» 6. »Ved bedømmelsen af, hvorvidt en national foranstaltning, der er anerkendt eller fastslået at udgøre en kvantitativ restriktion i artikel 34 TEUF's forstand, og som søges begrundet i henhold til artikel 36 TEUF, og navnlig ved bedømmelsen af foranstaltningens forholdsmæssighed, i hvilket omfang må en domstol [org. s. 26] tage sin egen bedømmelse af arten af og i hvilket omfang foranstaltningen udgør en overtrædelse som en kvantitativ restriktion i strid med artikel 34 i betragtning?»			
C-110/14	Costea Sagen vedrører: »Skal artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler fortolkes således, at definitionen af begrebet »forbruger« omfatter eller ikke omfatter en fysisk person, der udøver erhvervet som advokat og indgår en kreditaftale med en bank uden angivelse af formålet med lånet, såfremt det fremgår af den omhandlede aftale, at den pågældende fysiske persons advokatkontor er kautionist?»	Justitsministeriet	Dom	03.09.15

C-235/14	Safe Interenvios Sagen vedrører: De præjudicielle spørgsmål vedrører fortolkningen af artikel 11, stk. 1, i direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.	Finanstilsynet	GA	03.09.15
C-321/14	Colena Sagen vedrører: Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter (kosmetikforordningen) fortolkes således, at et produkt, der ikke falder ind under denne forordning, skal opfylde kravene i kosmetikforordningen, alene fordi det på yderemballagen meddeles, at der er tale om et »kosmetiskøjentilbehør underlagt EU-kosmetikdirektivet«?	Miljøstyrelsen	Dom	03.09.15
C-346/14	Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig Påstande: Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, TEU, sammenholdt med artikel 288 TEUF, idet den i forbindelse med tilladelsen til opførelsen af et vandkraftværk ved floden Schwarzen Sulm ikke anvendte bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, sammenholdt med artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF korrekt. Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljøstyrelsen	GA	03.09.15
C-422/15	Pujante Rivera Sagen vedrører: 1. Såfremt midlertidigt ansatte, hvis ansættelseskontrakter er blevet opsagt med den begrundelse, at de er midlertidige, skal anses for ikke at være omfattet af anvendelsesområdet for og beskyttelsen i medfør af direktiv 98/59 om kollektive afskedigelser i henhold til dettes artikel 1, stk. 2, litra a), (præjudicielt spørgsmål i sag C-607/13, der verserer for Domstolen), er det da i overensstemmelse med direktivets formål, at de midlertidigt ansatte derimod medregnes med henblik på at bestemme, hvor mange ansatte der »normalt« arbejder i virksomheden, og med henblik på at beregne den numeriske tærskel for kollektive afskedigelser (10 % eller 30 ansatte), der er fastsat i direktivets artikel 1, stk. 1, litra a), nr. i)? 2. Tilladelsen til at »sidestille« »opsigelser« med »afskedigelser«, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), andet afsnit, i direktiv 98/59, er betinget af, »at antallet af afskedigelser udgør mindst fem«. Skal dette fortolkes således, at denne betingelse henviser til de »afskedigelser«, som arbejdsgiveren tidligere har foretaget i henhold til direktivets artikel 1, stk. 1, litra a), og ikke til minimumsantallet af »sidestillede afskedigelser«, der skal foreligge, for at den nævnte sidestilling kan finde sted? 3. Omfatter begrebet »opsigelser af arbejdskontrakter, som foretages af en arbejdsgiver af en eller flere grunde, som ikke kan tilregnes arbejdstageren selv«, som defineret i artikel 1, stk. 1, sidste afsnit, i direktiv 98/59, opsigelse af	Beskæftigelsesministeriet	GA	03.09.15

	kontrakten efter aftale mellem arbejdsgiveren og arbejdstageren, som, selv om den sker på arbejdstagerens initiativ, er et resultat af en forudgående ændring af ansættelsesvilkårene, som arbejdsgiveren har foretaget på grund af problemer i virksomheden, og hvor arbejdstageren sluttelig modtager et beløb svarende til en godtgørelse for uberettiget afskedigelse?			
C-526/13	Fast Bunkering Klaipėda Sagen vedrører: Skal artikel 148, litra a), i direktiv 2006/112 fortolkes således, at bestemmelserne heri vedrørende momsfrigørelse ikke kun finder anvendelse på leveringer til en driftsherre af et fartøj, som anvendes til sejlads i rum sø, og som anvender varerne til forsyninger til fartøjet, men også på andre leveringer end til fartøjets driftsherre, dvs. til ukendte mellemhånd, når den endelige anvendelse af varerne er kendt på forhånd og behørigt fastslået på leveringstidspunktet, og beviser, som bekræfter dette, er indleveret til afgiftsmyndigheden i overensstemmelse med kravene i lovgivningen?	Søfartsstyrelsen	Dom	03.09.15
T-245/13	Det Forenede Kongerige mod Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse 2013/123/EU af 26. februar 2013, der udelukker visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt, fra EU-finansiering, annulleres for så vidt angår en post i bilaget, der vedrører en ekstrapoleret korrektion på 5,19 % for udgifter afholdt i Nordirland i regnskabsåret 2010 på et beløb af 16 513 582,57 EUR (jf. EUT 2013 L 67, s. 31). Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	04.09.15
T-503/12	Det Forenede Kongerige mod Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse 2012/500/EU af 6. september 2012, der udelukker visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt, fra EU-finansiering, annulleres for så vidt angår fire poster i bilaget, der vedrører en fast korrektion på 5 % for udgifter afholdt i Nordirland i regnskabsåret 2008 (beløb på 277 231,60 EUR og 13 671 558,90 EUR) og i regnskabsåret 2009 (beløb på 270 398,26 EUR og 15 844 193,29 EUR) (EUT L 244, s. 11). Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	04.09.15